

כרמלה בור בת החמש וחצי מתל-אביב שזכתה בפרסים שונים ב"נשפי פורים תשי"ד עבור תלבוש"תה "ילדת שלטוקס" ממלאת את דבר המגילה — "להשמיד להרוג ולאבד את..." כל הובבים והיתושים בעזרת "שלטוקס".

תוצרת "ניקה", המפציצים "אקא" שמרו על עטיפות "ניקה"! הן בעלות ערך!

המדליק
ת"א, רחוב אלנבי 86
(בחצר)
4 - 11-1
המומחה הידוע
בעל הנסיון הרב לחיפוי מציתים ומכשירי גלוח חשמליים

קודים מודרניים
אצל
פרופ. לאון
ת"א, שינקין 17

אנשים

משפחות

חברה פרטית שהחליטה להופיע בעלילת: משפחת מוכתר כרם התימנים לשעבר, משה לוי נחום (מל"ן), המסיף לריבוי הילודה, שהחליט לשכור מכונת משא מיוחדת, להציג בה את 18 בניו ו-24 נכדיו.

לסיכום משפחתי אחר הגיע האיש העשיר בעולם (שניים עד ארבעה מיליארד לירות) עוסמן עזי חאן, 72, הניזאט של הייד רבד: בהיולד השבוע נכדו ה-46 הצטרף זה למשפחת הניזאט שבהרמונו 42 נשים, בבתיו 33 ילדים.

פחות משתתפים הקיף עיסוק משפחתי של הוסיין, מלך הירדן הצעיר (22). הש"בוע ארס לו לאשה את בת משפחתו ההאשי מיה, הנסיכה דינה, תושבת אלכסנדריה, אותה הכיר בבריטניה, בה סיים את לימודיו בבית-הספר לקצינים שעה שדינה המבוגרת ממנו בארבע שנים, סיימה את לימודיה במחלקה לספרות של אוניברסיטת קמברידג'. בנתיב המשפחתי הלך אמנון מסקין, 20, לשעבר טרקטוריס וחיל נח"ל. הוא

שחקנית שירר

אחרי נעליים אדומות, גרביים ישרות

התכונן לתפקיד יצב בהצגת הבימה הקרובה, המלך ליר, בו ישחק את המלך אביו, שחקן חתיק אהרן מסקין.

חדשה אחרת מבית הבימה: העז שלקחה חלק בהצגת פורגי ובס, ששמה באותה הצגה היה ז'ה בוב, לא סיימה בהופעות אלה את הקריירה התיאטרונית שלה: הש"בוע היא הופיעה בבית התה, הצגתה החדשה של הבימה.

עוד יותר הצליח שחקן התיאטרון הקאמרי אברהם בן-יוסף: שעה שביכה בתפקיד הרפגון הקמצן את קופת הכסף הגנובה שלו (אני אכוד, אני הרוג, שחטו אותי, גנבו ממני את כספי) בהקמצן של מוליה, ריחמו עליו צופים חומדילצון, הטילו מט בעות לעבר הבמה.

בהערכה דומה זכתה חנה (פינגליין) מירון, כוכבת הקאמרי, בהכנסה בשבוע שעבר למזגית שירות תל-אביבית. ההגה

לאמיתו של דבר לא היו הדוחובורים * מטורפים כלל. שריפת הבתים וההתפשטות ההמונית לא היו אלא צורות מקוריות של מחאה נגד התרבות המודרנית, שבאה להצר את חירותם של האיכרים הרוסים בפשטות. הדוחובורים היו רגילים לרדיפות ומעצרים. עוד במאה ה-18, כאשר צצה הכה ברוסיה, דגלה באורח חיים פרימיטיבי, קרוב ככל האפשר אל הטבע, רדף אותה הקיסר פטר הגדול, צמא הקידמה, היגלה את בניה אל חופי ים אוזוב. מאוחר יותר זעם הקיסר אלכסנדר הראשון על נטיותיהם הפאציפסיות של הדוחובורים, העביר אותם לגרוזיה. אולם במהרה התברר כי בני הכה שונאי הקידמה ורודפי-השלום לא יוכלו להחזיק מעמד בין שבטי הקאוקאז, מאיליריה-קרוב. הדוחובורים החלו לחפש חבל-ארץ נידח בו יוכלו לחיות כרצונם, ללא הפרעה. חבל הארץ המתאים נמצא רק בשנת 1890: הארץ הגדולה והסופר של כת הקוויקרים והסופר גודול לייב ניקולאיביץ (מלחמה ושלום) טולסטוי, באו לעזרת הדוחובורים, מימנו את העברתם למחוז סאסקאצ'באן, קנדה.

מגשימי תורת רוסו. ההגירה לא השיגה את מטרתה. הקידמה רדפה אחרי הדוחובורים אל מעבר לאוקיאנוס. השלטונות הקנדיים, שהחלו במיכון החקלאות לא ראו בעין יפה את סירובם של האיכרים הרוסים להשתמש בכלי-עבודה מודרניים, סירבו להתייחס להם מאדמות הממשלה. הדוחובורים הגיבו על הסירוב בשקט: הם ארוזו את חפציהם הדלים, עברו לאחד המחוזות הנידחים של קולומביה הבריטית.

דומה היה כי סוף סוף באו הגוודים אל המנוחה והנחלה. הם אכלו את פרי-אדמתם, סירבו לגדל בהמות-בית (אסור לאדם לשע"בד את אחיו, בעלי-החיים), כמעט ולא באו במגע עם העולם החיצוני. אולם כל אורח שנקלע לכפריהם, נהקבל בלבבות רוסית. אמר עתונאי צרפתי, שביקר אצלם לפני שבועות מספר: "הם אנשים נפלאים, פשוטים וטובי-לב. הם מגשימים את תורת החזרה אל הטבע של ז'אן ז'אק רוסו במלוא מובן המלה".

הרחץ נשא פרי. השלטונות המקומיים סברו אחרת: לאחר מלחמת העולם השנייה, כאשר פשטה התרבות המודרנית גם על פני ערבותיה המושלגות של קולומביה הבריטית, הפך אורח החיים הפרימיטיבי של הדוחובורים להפועה ויצאת-דופן. הממ"שלה התחילה להגבילם, להתערב במנהגיהם, מינתה וועדת מדענים מיוחדת, שתחקור את בעיית הדוחובורים, תמליץ על הדרכים הטובות ביותר להפיכתם לאזרחים שוחרי קידמה. דיווח אחד החוקרים, סטיבן מוריסון: "נדמה לי כי בתקופה הנוכחית של הסירוק האטומי שפויים הדוחובורים יותר מאי-רגו". רק החדש נשא הלחץ של ממשלת קנדה את פרוי הראשון: זקני העדה הדוחובורית נתכנסו למועצה, דנו בהגירה למקום אחר, בו עדיין לא הייתה הקידמה שורש.

כדור-הארץ

אלובי הזליה

ממשלת יפאן לא הוציאה השנה אף פרוטה אחת על ניקוי ארמון-הקיסר בסוקיו: כל עבודות הנקיון בשטח הארמון בוצעו על-ידי אלף מתנדבים יפאניים, שסירבו לקבל שכר.

מחקר סטטיסטי שנערך לאחרונה על-ידי ארגון הבריאות הבינלאומי גילה כי ארצות-הברית עומדת בראש זוללי הבשר בעולם: אמריקאי אוכל בממוצע 76 קילו בשר בשנה. לעומת זאת אוכל כל אורח קנדי 61 קילו בשר, אורח צרפתי 60 קילו, אורח דני 57 קילו, ואילו כל אורח אירלנדי מסתפק באכילת 53 קילו.

בעת סקר סטטיסטי מאוחר במקצת על הדפסת כולי דואר בשנת 1953 נתגלה כי מדינת וונצואלה השיגה שיא בהוצאת כולים חדשים: היא הוציאה 211 כולים, מבין 2779, שהופיעו ברחבי-העולם.

המכון הגרמני לפיזיקה בבון, גרמניה המערבית, קבע כי 10% מכל שפה בעולם כוללים מלים בנות הכרה אחת. המלים בנות שתי הכרות מהוות 36% מכל שפה, בנות שלוש הכרות — 37%, בנות ארבע הכרות — 13%. רק 4% מכל שפה בעולם מורכבים ממלים בנות יותר מחמש הכרות.

פירוש המלה ברוטית: הלוחמים למען הרחוק.

שויה את השחקנית, סרב לקבל כל תשלום. אמרה נוכעת מירון: "הולך לי היום".

זמנות

שחקן-קריין יוצא חיפון סעריה דמארי, התקדם לתפקיד תיאטרוני חדש. אחר שסיים את השתתפותו בסרט באין מולדת, החל מתכונן לתפקיד במחזה קרוב בתיאטרון אהל: זה של טבח סיני במחזה הט ידעו מה שהם רוצים.

לתפקיד אחר התכונן ראש עיריית חדרה לשעבר, דוד ברמן, שהתמסר ממשלתו אחר משפט מעילות בו יצא זכאי: היה זה מקצוע המשפטים, אליו החליט לשוב, אחר שנטשו מאז עלותו ארצה.

שינוי אחר בתפקידים בא על כוכבת הבאלט מוירה (נעליים אדומות) שיר. היא הפכה לשחקנית במה, התעתדה להופעתה הראשונה במחזה אני מצלמה, שבאחת ממערכותיו עליה לגלות את רגליה הנאות ליישר את גרביה (ראה תמונה).

ישר את ההדורים עם 300 חשובי העיר תונאים בלונדון וגילה תיאבון למופת: סיר וינסטון צ'רצ'יל, שבא כאחור של חודשיים למסיבת יום הולדת שערכו לו העיתונאים ושתפריטה, מלבד אנקדוטות צ'רצ'יליות מצוינות, היה: דגים ברוטב, סלה מטוגן וגלידה רבגונית.

זמנות

כשנפגש שגריר ברית-המועצות, אלכ-סנדר אברמוב, עם יליד רוסיה, נשיא המדינה יצחק בן-צבי, ושאול מדוע נטש את מולדתו, עלה לארץ-ישראל (ב-1907), הסביר הנשיא: היו שניים שלא יכלו לחיות בצחצוח ברוסיה — הצאר ניקוליי רודף היהודים ואנוכי ולצאר ניקוליי לא היה לאן ללכת.

למחרת הוכיח השגריר הרוסי לא רק כשרון שיחה אלא גם כשרון שמיעה. הוא נכח בהצגה ה-300 של שלמה המלך ושלמי הסנדלר של האהל, מחא כפיים בכל המקור מות הדורשים מתאיאות כספים, גילה הבנה טובה בעברית, מבקר דיפלומטי אחר באותה הצגת האהל: ציר יוגוסלביה יובאן ווק-מאנוביץ.

פחות התלהבו אנשיו של ג'ורג'י זנג'לי, קוב, ציר בולגריה בישראל, למראה מכבי אש תל-אביביים שרצו להכנס לצירות, לכבות שריפה שפרצה בה. הבולגרים לא הרשו לכבאים להכנס לצירות, שהיא לפי החוק הבינלאומי שטח בולגרי ריבוני. איימו עליהם באקדח שלוף, כיבו, לבסוף, את השרפה בעצמם.

יותר אדיב היה ראש משקיפי או"ם, הגנרל הקנדי אדיסון ברנס: בצאתו משגרירות ארצות-הברית, גילה כי נהגו נעלם, מצאו, כעבור זמן, ליד קיוסק, לועס כריך. אמר הוא, לנהג הצרפתי, לכשוה חור להגה: בתיאבון! שינה בכך ממנהג צרפתי. היה זה לואי ה-14, מלך השמש, שאמר כאשר מרכבת שמונה הסוסים שלו הגיעה לארמון חרסי בהקדמה של דקה אחת בלבד: "כמעט והייתי צריך להמתין!"

לא המתין ולא ציפה לזרם המתנות הגדול, קנסולה היוצא (אחר חמש שנות שירות) של אוסטרליה, ד"ר קארל הארפל. לפני עזבו את הארץ, לקבלת משרת מפתח בחינה, קיבל, בין השאר, שני גורי איירות, מתנת גן החיות התל-אביבי לנג'החיות ה-יונאני.

מתנה מסוג שונה קיבל השגריר החדש למוסקבה, אלוף יוסף אבירד משר ה"בטחון המהפסטר פנחס לבון: חוברת העי חקי המגילות הגנוזות שפוענחו על-ידי אבי איש הבטחון יגאל ידין, הפרופסור אלי-עזר ליפא סוקניק.

פסוק השבוע

קריקטוריסטן וילדפלא של עיתון הצבא האמריקאי טטאר אנד סטרייפס במלחמת העולם, ביל מולרין, בדרש-שבועון אמריקאי דמוקרטי: "חיללים חדשונים לקרב כאבים לציונים מיוחדים ולתשלומים שונים לא בגלל שנשמת חיל הרגלים טהורה יותר, אלא כיוון שזה יותר כואב להפגל מאשר להשתעמם במלחמה, כיגור לכל סענה מתוכמת האומרת את ההפך".

* אחי זמרת-שחקנית שושנה דמארי. ** בשנת 1918: הלך ניקוליי השני, עם אשתו וילדיו בדרך כל בשר, כשהוצא להורג על-ידי חיילי המהפכה.